

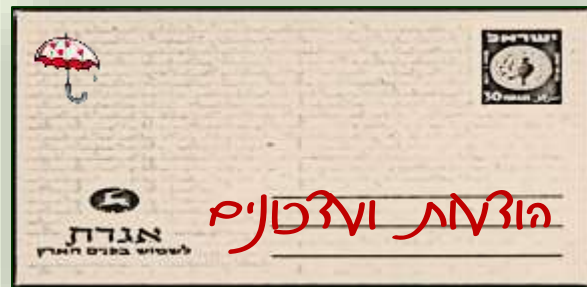

עלון הכפר

היליון 46

צמח 2016

איכות הסביבה

פיקוח

בימים אלה התחיל לעבוד פקח נוסף במועצה, אשר יהיה אחראי על מספר יישובים ייעודיים – כולל רמות השבים – לטובת הפעלת אכיפה בכל הקשור למפגעים בתחום איכות הסביבה: גזם, פחי אשפה, בעלי חיים, הזנחת מגרשים, עשבייה וכדומה. לפקח תהיינה סמכויות לאכיפה וברירת קנס. את הפקח ילווה מטעם הוועד המקומי **אריק כספי**, אשר יעביר דיווחים שוטפים לפקח ויעקוב אחר הביצוע. כמו כן את הפקח תלווה גם ועדת איכות הסביבה בראשותה של **רותי מרוז**.

מדבקות לפחי אשפה

על פי חוק העזר העירוני, תושבים אשר ישתמשו בפחים ללא מדבקות, יבוצעו מולם תהליכי אכיפה. אנו מזכירים כי ניתן להחליף פח של 240 ליטר בפח של 360 ליטר (ולהעביר את המדבקה). ניתן לרכוש פחים דרך המזכירות או באופן עצמאי.

גזם

אנו מבקשים את הציבור שלא לזרוק פסולת (כולל צנרת גינון, קרטונים, ניילון וכו'...) בנקודות הגזם. ערימה מעורבת של גזם ופסולת לא תיאסף.

הסברה בנושא הפרדת פסולת למחזור

ביום חמישי, 26/01/2017, בין השעות 16:00-21:00

**יעברו צוותי הדרכה מטעם המועצה בין הבתים
וידריכו את המשפחות לגבי פינוי פסולת האריזות
לפחים הכתומים ומיקומם.**

המדריכים ילבשו חולצה לבנה עם לוגו של דרום השרון וציור של חתול כתום.
כמו כן יענו המדריכים על כל השאלות הקשורות למחזור.

ברחבי היישוב מוקמו 14 פחים כתומים לרווחת התושבים.
(הפחים מיועדים לאריזות פלסטיק, מוצרי ניקיון, מוצרי טיפוח,
שקיות ניילון, אריזות מתכת, קרטוני חלב ומיץ).

**נודה לשיתוף פעולה מצדכם
לקידום מהפכת הפסולת הממוחזרת בארץ !!**

* במקרה של מזג אוויר סוער, ייתכן שינוי במועד ההדרכה.

תרבות

שעת סיפור בבית העם

לגילאי 2.5-4

עם איילת המספרת

תקיים ביום ראשון,

08/01/2017

בשעה 17:30

עלות 25 שקלים

הרשמה אצל ליאת בכור

050-4655677

נמשכת ההרשמה !!

חניי להצבות ילדים ברמות השבים

הזדרזו לפני שייגמר – מספר המקומות מוגבל !!

מיועד לגילאי 3 עד 7

להלן רשימת הצגות הילדים אשר תמקיימנה דמהלך השנה הקרובה

17.01.2017	הדבר העגול הזה	תיאטרון המדיטק	1
07.02.2017	הוא לא נמר	תיאטרון הגברת	2
28.03.2017	לא סתם סיפור	תיאטרון המדיטק	3
23.05.2017	רכבת המתנות של סבא וסבתא	תיאטרון הקרון	4
06.06.2017	אוצר השירים	תיאטרון המדיטק	5

מנוי לילד 200 שקלים ; מנוי מלווה 50 שקלים

ניתן לרכוש אצל ליאת בכור 050-4655677 ; אצל מרב ברזילי 050-3547333 ;
 במזכירות אצל אריאלה בשעות הפעילות.

חוג הסועדים

חוג סועדים 2016 הסתיים בארוחה חגיגית .
תודה לטדי הרוש על תפריט טעים להפליא - כולם נהנו !!

בהזדמנות זו אנו רוצים לומר תודה רבה לאתי דמבו
על ארגון 8 מפגשים בלתי נשכחים,
על הזמן הרב שהושקע ותשומת הלב שהייתה נדרשת בכל ארוחה וארוחה
ואשר בנאמנות ונתינה אין קץ עשתה ופעלה בארגון החוג ומשתתפיו
בעזרתם הנאמנה של רפי הימן ואמנון לוטם
אשר שיבצו ומחקו ושוב שיבצו – לשביעות רצון כולם.

בשנת 2017 אנו ממשיכים את חוג הסועדים וקוראים למצטרפים חדשים לקחת חלק
 ולהנות מארוחות נפלאות

בהן האוכל הוא רק התירוץ - החברותא היא העיקר...

את החוג ימשיך ויוביל טדי הרוש אשר יחליף את אתי דמבו בארגון הארוחות.

המעוניינים להצטרף יכולים לשלוח ווטסאפ לטדי: 052-9243155
או להירשם דרך כתובת המייל: chug.soadim.ramothashavim@gmail.com

נפרדים חרית...

מרי פופינס של רמות השבים
ממריאה למחזות חדשים...

בולנו נפגשים ב-10.1 ב-18:30 בבית העם,
בדי להפרד מהגננת המיתולוגית והאהובה שלנו ולהודות לה.

אז...

יאללה אנדרלמוסיה!

סיוע משפטי ללא תשלום

**שירות של המחלקה לשירותים חברתיים בדרום השרון
והמרכז האקדמי שערי משפט,
מאפשר לתושבי דרום השרון לקבל סיוע משפטי ללא תשלום.**

הסיוע יינתן במגוון רב של נושאים בתחום המשפט האזרחי בלבד.

השירות ניתן על ידי סטודנטית למשפטים שנה ג', במסגרת עבודה מעשית ומלווה בפיקוח ובהנחיית עורך דין מוסמך, מטעם מכללת שערי משפט.

הייעוץ כולל נושאים מגוונים מתחום המשפט האזרחי, כגון: דיני עבודה, תביעות קטנות, דיני ביטוח, הוצאה לפועל, שטרות (צ'קים, כרטיסי אשראי), ביטוח לאומי, דיני צרכנות, דיור ושיכון ועוד.

הייעוץ כולל מתן מידע משפטי, ניהול משא ומתן עם הצד שכנגד ועריכת מסמכים משפטיים. השירות אינו כולל ייצוג בבית משפט.

השירות פועל בימי ראשון בין השעות 18:00-20:00, במחלקה לשירותים חברתיים שבמבנה המועצה.

יש לתאם פגישה מראש בטל. 03-9000580 או באמצעות המייל only@dsharon.org.il.

מועדון ההרצאות של יום רביעי

תאריך	שם הרצאה	נושא ההרצאה
4.1.17	עו"ד דוד יהב	משפטים שעשו היסטוריה
18.1.17	יריב פלד מרצה לביטחון ואסטרטגיה	ישראל וטורקיה – הפיוס ומשמעותו

התכנסות בחדר ותיקים בשעה 17:30,

ההרצאה בשעה 18:00

טאם מוצמנים !!!

ברכות

מזל טוב לרחל ודני קלע להולדת הנכדה גלי, בת לליטל ועדן
 מזל טוב לאלי יוגב להולדת הנינה דורון, נכדה לאורנה ויוסי רוזנברג, בת לרוני ושרול
 מזל טוב ליהודית ודרור רוטנברג להולדת הנכד יותם, בן לנעמה ועמרי ידיד
 מזל טוב להדס ואבי אביסדריס להולדת הנכד איתמר בן לרעות ועידן גור

השתתפות בצער

הוועד משתתף בצערה של קרן אבוחצירא במות אביה ז"ל.

הקהילה התומכת ברמות השבים

מיכאל אהרונהיים

הקהילה התומכת פותחה ע"י הג'וינט/אשל בשיתוף עם משרד הרווחה, לאפשר לוותיק ביטחון ועצמאות בביתו.

אחד השירותים החשובים של הקהילה התומכת הוא לחצן המצוקה, בבית ועל היד. לחצן המצוקה חשוב לוותיק בביתו, ברחוב ובכל מקום בו הוא נמצא.

נפלת, שברת עצם מעצמותיך – את האמבולנס יזמן וישלם מוקד הקהילה התומכת. אותו דבר קורה באם חו"ח תחוהה התקף לב או אירוע מוחי.

רבים בכפר "נהנו" במשך השנים משרותי הקהילה התומכת.

בזמנו, בהיותי רכז הוותיקים בכפר, ראיתי את חיוניות השירות והמלצתי לוותיקים להצטרף לקהילה התומכת. אכן, רכזתי 38 בתי אב (התשלום לבית אב) שהצטרפו לקהילה. בד בבד חשבתי שהוועד המקומי יוכל להשתתף בהוצאה לכל בית אב, כמחווה לוותיקים.

הוועד נענה במיידית לפנייתי והועיד 50% מעלות ההצטרפות לקהילה התומכת, על חשבוננו.

מאוחר יותר התברר שכמעט כל הוועדים במועצה משתתפים בהוצאה לקהילה התומכת כמחווה לוותיקים.

אך צעד יפה והוקרתנו לוועד.

זה 3 שנים מתנכלים להוצאה זו – מדובר ב- 28 בתי אב בכפר. השתתפות הוועד עד כה 55 ₪ לחודש (המבוטח משלם 65 ₪ לחודש). דהיינו, הוצאה של 1,540 ₪ לחודש לוועד.

הוצאות הוועד גדולות מאוד וסכום זה חסר להם בתקציב לכן, קפד ראשו... והפסק את הסבסוד לוותיקים – נגמרו המחוות לוותיקים.

הוועד הנוכחי ובראשו ראש הוועד, מתנגדים להוצאה מינורית של השתתפות ב- 45% בבתי האב של הוותיקים בכפר.

הוצאה מינורית זו מראה עד כמה זקני הכפר חשובים בעיניהם של נבחרינו.

אנו לא מקרים סוציאליים אבל אנו, וותיקי הכפר, מרגישים רע מאוד עם החלטת הוועד וחוסר האמפטיה עם הזקנים, זהו, "עבר זמנו בטל קורבנו".

1,540 ₪ לחודש חסכון אשר יועבר להוצאות הגזם.

כך יאה וכך נאה.

אין מחוות יותר לזקנים.

סערה בקהילה התומכת - רמות השבים

מריס אס

לאחרונה נתבשרנו ע"י רינת, מרכזת הקהילה התומכת בדרום השרון, כי ועד רמות השבים החליט להפסיק את השתתפותו החלקית בתשלום דמי החברות החודשיים, כפי שהוסכם בעבר ונהוג בכל יישובי דרום השרון.

על מה סערו הרוחות ?

ההחלטה התקבלה ללא שיתוף עם מי מחברי העמותה ואף לא הובאה לידיעת חברי העמותה שהתבשרו על כך בדיעבד ע"י הרכזת במועצה.

מעבר להיבט הכלכלי, אנו רואים בכך פגיעה וזלזול בחברי העמותה שרובם ככולם הם תושבים ותיקי הכפר. ידוע לנו כי באף אחד מיישובי דרום השרון לא התקבלה החלטה דומה.

בפגישה עם לואיס הוסבר לנו כי נטל ההוצאות השנתיות הוא כה כבד (הרבה באשמת הגזם הרב אשר הוועד חייב לפנות על חשבוננו), ועל כן הוחלט על הקיצוצים (מדובר על סכום של כ- 1600 ₪ לחודש).

לואיס הבטיח לשקול ולדון בישיבת הוועד הבאה בדרישתנו להמשך הנוהל הקיים עד כה. אנו מצפים לאישור.

כאן המקום לציין כי מעבר לפורום המבורך של ההרצאות בימי רביעי, אחת לשבועיים במועדון ותיקים, אין התייחסות או דאגה לאוכלוסייה המבוגרת בכפר. לא אתייחס כאן לחשיבות וליתרון שיש בחברות בעמותת "קהילה תומכת", שזה נושא חשוב בפני עצמו.

קהילה התומכת

העזרת הווז

הוועד המקומי רמות השבים תמך ב- 55% מעלות ההשתתפות של התושבים הוותיקים בעמותה לחבר הוותיק בדרום השרון, וזאת במשך שנים רבות.

בישיבת התקציב לשנת 2017, התמיכה בסך 35,000 ₪ נראתה לוועד כתמיכה שנמצאת על "טייס אוטומטי" ולכן החליט הוועד לשנות את הקונספט ולתמוך בכל תושב ותיק שחבר בעמותה והמבקש את עזרת הוועד.

הוועד מוקיר ומעריך את האוכלוסייה הבוגרת ביישוב, ובהתייחס לפניות הוותיקים בנושא, נערכו מספר פגישות עם העמותה ועם נציגי הגמלאים והוחלט לדון שוב בנושא זה בישיבת הוועד.

בישיבתו האחרונה החליט הוועד לשנות את החלטתו בכך שיוחזר הסבסוד לתושבים ותיקים מעל גיל 80 שנה, בשיעור של 40% מעלות ההשתתפות בעמותה.

כמו כן לא הפסיק הוועד את תמיכתו בפעילויות שונות של הוותיקים כגון טיולים, הרצאות ועוד.

מלאכות, מיחזור ויצירה כדרך חינוכית וטיפולית 'אומנות הפשטות'

אל קדר

אני רוצה לשתף אתכם בתהליך מרתק של שינוי אישי ומקצועי שאני עוברת בשנים האחרונות, ובדרך זו גם לתת תשובה למכרים הסקרנים שלי מרמות השבים אשר רואים אותי ברחובות ובשדות לעיתים מזומנות סוחבת חפצים וחומרים הנראים שאין להם שימוש והושלכו לרחוב או למחזורית...

מי אנחנו? אבי וטלי – כח היצירה הירוקה

טלי קדר: אדריכלית, בוגרת מכון וינגייט בתנועה לגיל הרך, יוצרת במגוון חומרים להנאתי, מתופפת ומבשלת חובבת. **אבי אביעד:** איש בעל יכולות טכניות ויצירתיות מגוונות שמפנה את העשייה לשימוש חוזר בחומרים וחפצים. בעל יכולת אלתור ופתרון בעיות טכניות. בשלן חובב.

במהלך שנים ארוכות אנו עובדים כזוות ומנחים ילדים בפעילויות יצירה במסגרות חינוכיות כולל ילדים בעלי צרכים מיוחדים בפנימיות, הוסטלים ובתי ספר. באוכלוסיות חלשות, הפעילות נעשית בהתנדבות ובמקומות אחרים כחוג העשרה.

נושאי הפעילות הם: מלאכות, מיחזור ויצירה. מניסיוננו נוכחנו לדעת שבידינו כלי טיפולי בעל ערך רב, הבא לידי ביטוי בתוצאות מרגשות ומשמעותיות שחווים הילדים ובני הנוער המתנסים בפעילויות. יש לנו אמונה עמוקה המבוססת על חזון המכוון להחזיר את המלאכות למסגרות החינוכיות והטיפוליות. להביא את האתמול לעולם המחר בחינוך אישי ומותאם לצרכי הילד והנער.

המטרות החינוכיות והדרך

המטרות החינוכיות באות לידי ביטוי בתהליך עבודתנו עם הילדים.

העקרונות הם:

1. תפישת ההכשרה = "TAILOR MADE" - בניה ייחודית של תכנית לכל קהל יעד.
2. חשיבה והתייחסות לאיכות הסביבה = קיימות - אנו עושים שימוש חוזר ו/או שונה בחפצים וחומרים שיצאו מכלל שימוש. מחנכים למניעת בזבז וצרכנות יתר.
3. פיתוח ושיפור גמישות חשיבתית - פיתוח יצירתיות וראיה "מחוץ לקופסה" דרך שינוי ייעודם של כלים וחפצים או שיקומם והשבתם לשימוש חוזר, מהווה גירוי לחוויה יצירתית.
4. לימוד והקניית יכולות טכניות שימושיות לחיים - הילדים לומדים להשתמש בכלים מכאניים וחשמליים ובחומרים יומיומיים. הכרת הכלים והחומרים מקנה ליצורים המשתתפים בפעילויות כישורים טכניים ושימושיים בחיי היומיום מחד, ותחושה של משמעות, ערך עצמי והצלחה מאידך.

סיפורי מקרים:

1. **ילדים יהודים וערבים חרשים יוצרים חנוכיות בפנימייה :** לקראת חג החנוכה יצרנו עם הילדים חנוכיות מחומרים ממוחזרים וטבעיים. מאחר והילדים מוגבלים ביכולותיהם אין הם יודעים למי יש או אין זיקה לחג. יחד יצרו חנוכיות, עזרו זה לזה ודליקו בחג נרות לאור של אחווה ושלוש אמת.

2. **בניית בית עץ עם נער שחזר לפנימייה אחרי אשפוז בבית חולים פסיכיאטרי :** הנער חזר עמוס בתרופות ומתקשה לתפקד במסגרת הקבוצה. הצענו לבנות יחד בית עץ. החומרים היו : דיקטים של מיטות, קרשים שמצאנו וצבע שנתרם ע"י חברת "טמבור". דמיינו לעצמכם קבוצת ילדים חרשים הולמת יחד בפטישים כשסימפוניית הרטט מרגשת אותם מאוד, ואילו לנו גורמת לכאב ראש....

עם השלמת המבנה החליט הנער מתוך דחפים בלתי מובנים להרוס אותו. המדריכים חשבו שנכון יהיה להעניש אותו ולמנוע ממנו להמשיך להשתתף בפעילויות היצירה, ואילו אנחנו בחרנו בדרך שונה. סיכמנו אותו ש"העונש" שלו יהיה תיקון המבנה ששבר באגרסיביות. הוא עבר תהליך של לימוד ועמד בו בהצלחה. בסוף התהליך יצרנו את האמירה "הקדם מלאכה לתרופה".

3. **קומפוזיציות אקראיות השבר הוא השלם :** שברים של מראות שמצאנו ברחוב הפכו ע"י התקנתן על דיקטים ועיצוב מסגרת בפסיפסים לחפץ אסתטי, שלם ושימושי התלוי בחדרי הילדים. אנו רואים הקבלה בין שיפוץ החפץ והפיכתו לשימושי לבין חיזוק ושיקום הילד השבור רגשית. כל יצירה שונה ויפה בפני עצמה כפי שכל ילד שונה וייחודי.

אפשרות להפעלת חוג יצירה לילדים ברמות-השבים חשבנו להביא מניסיוננו ואמונתנו בדרך היצירה אל המרחב המקומי. נשמח לפניות ותגובות.

תרומות של חומרים, רעיונות לפעילויות, קשרים עם אנשים ומסגרות חינוכיות וכל העולה על דעתכם, יתקבלו בברכה ובשמחה.

חפשו והגיבו ב-FACEBOOK: אבי וטלי - כח היצירה הירוקה

פינת הווטרין

פינת הווטרין

החורף כבר כאן... איך נתכונן אליו?

ז"ר ח"י דן יקיר

החורף בארץ נחשב מתון אך בשנים האחרונות יש יותר ויותר תופעות של מזג אוויר קיצוני, מעלות קרות מאד בבוקר ובליילה ובנוסף פרצי גשם חזקים.
ראשית יש לא מעט כלבים שקר להם !!!

כאשר נצא לטיול בבוקר או בלילה כדאי להלביש לכלבים מעיל או סוודר. הכלבים הרגישים יותר לקור הם אלה בעלי פרווה קצרה, כלבים מגזעים קטנים, או כלבים מאד מבוגרים, אך יש יוצאי דופן ולכן אם כלבנו רועד מקור או ממש לא רוצה לצאת לטיול... נא להבין את הרמז!

בנוסף, כלבים שנמצאים חלק מהיום בחוץ צריך שתהיה להם מלונה מוגנת מרוח וגשם עם מצע חם בתוכה. את הכלבים נכניס כמובן הביתה בערב שיהיו בבית למשך הלילה.

יש כלבים שמאד מפחדים מסופות רעמים ומראים סימני חרדה קשים וחוסר שקט כאשר מתחילה סופה. אפשר לפתור את הבעיה ע"י תכנית של שינוי התנהגותי אשר גורמת בהדרגה לירידה ברגישות לקולות הרעמים ולחרדה הנלווית. אפשר גם להיעזר בתכשירים טבעיים מורידים חרדה ועד לתרופות נוגדות חרדה. אנחנו תמיד מנסים להימנע מכך אבל יש לשקול כל מקרה לגופו.

בעונה זו גם הכלבים עלולים לחלות בדומה לנו. ישנה שפעת במערכת הנשימה שנקראת **"שעלת המכלאות"**, שלאחרונה נדבקו בה הרבה כלבים באזור ויש גם שפעת בטן של שלשולים והקאות. בשני המקרים ההדבקה הינה גבוהה במגע ישיר בין הכלבים ולכן כדאי בשבועיים הקרובים להימנע משחרורם בגינות המשותפות, שם בעקבות הצפיפות והמגע הקרוב בין הכלבים הסיכון להדבקה גבוה.

לגבי חברינו החתולים, שאוהבים הרפתקאות ליליות, אם אין דלת חתולים בבית שדרכה הם יכולים לחזור הביתה במשך הלילה, רצוי לתת קריאה ולנסות להחזירם הביתה לפני שאנו הולכים לישון, בעיקר כאשר צפוי מזג אוויר קר וגשום. ננסה לפתותם לחזור עם איזה חטיף טעים שנכין במיוחד לצורך העניין.

בבוקר לפני שנכנסים למכונית, נא לתת טפיחה קלה על מכסה המנוע, כדי להעיר איזה "אורח חתולי" מזדמן, שחיפש מקום חמים ויבש ללילה.

כאשר נעשה קר כולנו רעבים יותר, הגוף צורך, שורף, יותר אנרגיה לשמירת חום הגוף. גם חיות המחמד שלנו רעבות יותר. אפשר להעלות להן את כמות האוכל היומית ב- 5%-10% לחורף בלבד. ארנבונים או מכרסמים כמו שרקנים, אוגרים וכו' מאד רגישים לשינויים במעלות החום, לכן אם הם נמצאים בכלוב חיצוני כדאי להכניסו הביתה כשקר או להעביר אותו למקום מקורה כהגנה מרוח וגשם. את הכלוב נכסה בלילה, למעט צד אחד, ביריעת ניילון עבה. לתוך הכלוב נוסיף עוד מצע כמו שבבי עץ, כדי שהם שיוכלו ל"התחפר" ולשמור על חום גופם.

אז ליהיה חורף נעים כי מים צריך והרבה... אלה לטאם ילאאו דריאים!

זכרו של יחזקאל הפנר

אִירִיס מִוֵּרֶז

יחזקאל הפנר נפטר בחודש ספטמבר 2016, והוא בן 97. הוא נולד בשנת 1921 בורשה שבפולין. להוריו ברכה ופסח, היו 5 ילדים.

יחזקאל ששמו היה אז חניק, היה הבכור. היו לו עוד 2 אחים ו-2 אחיות: חנה ואלקה, אהרון, ואח נוסף, חיים, שחלה באדמת ונפטר בגיל שנתיים. יחזקאל אמר ש"היום הוא כבר לא היה מת ממחלה כזאת". אבא פסח שהיה חייט, היה תופר מעילים מפרווה. גם המתפרה וגם החנות היו בתוך הבית. גם הבן חניק למד את המלאכה, תוך כדי הלימודים בתיכון, ועזר לאביו בעבודה.

לאחר שהגרמנים נכנסו לפולין, על אף שהיה עדיין נער, שמע שמועות והבין שחייבים לברוח. אף אחד מהמשפחה לא רצה להצטרף אליו כי לא האמינו שיקרה משהו רע, חשבו שאחרי שהמלחמה תסתיים הכל יחזור להיות כפי שהיה. אבל המציאות השתנתה. יחזקאל ברח לבד, הגרמנים לקחו את כל המשפחה למחנות – ושם מצאו את מותם. אבא ואמא, חנה ואלקה והאח אהרון.

הוא ברח לרוסיה, ממש לפני שהגרמנים הגיעו. את הדרך עשה עם סוס ועגלה, מישהו לקח אותו עד הגבול ומשם המשיך לביאליסטוק. "זה היה הכיוון שכולם ברחו אליו". עבד בתפירה, עד שהמלחמה הגיעה גם לביאליסטוק ורצו לגייס אותו לצבא אבל יחזקאל אמר שהוא צעיר וצריך להביא חתימה של ההורים, כך הצליח לברוח ולהמשיך בנדודיו. אחרי נסיעה ארוכה מאד ברכבת עם פליטים רבים נוספים, הגיע לתורקמניה. גם שם עבד קשה ונשאר עד שהמלחמה נגמרה.

בשנת 1948 עלה יחזקאל על אנייה קטנה במרסיי שבצרפת, ואחרי הפלגה ארוכה הגיע לחיפה. בארץ לא רצה שם של גוי והחליף את השם חניק ליחזקאל ע"ש אחד מסביו. מחיפה עבר לבית ליד, ומשם "לקחו את כל הבנים ישר לקרבות בלטרון" – על אף שלא ידע מילה בעברית אלא רק אידיש, רוסית, פולנית וגרמנית. יחזקאל נלחם יחד עם גדוד בית חורון בירושלים ואחר כך בהר הצופים.

אחרי המלחמה הגיע לתל אביב, שם התגוררה דודתו, אחות של אמו. מאחר וקשה היה למצוא עבודה בתפירה, עבד בגננות. אחר כך עבד אצל בנאי שלימד אותו את מלאכת הבנייה, בינתיים גר עם עוד חברים בדירה משותפת ביפו. ליחזקאל היה חבר שפתח מספרה בתל אביב ואצלו הסתפר, שם הכיר את מרים שעבדה במספרה, הם הפכו לזוג והתחתנו.

מרים, יחזקאל וברכה שנולדה בתל אביב והייתה כבר בת שנתיים וחצי, הגיעו לרמות השבים בשנת 1958, בזכות הדודה של מרים, רוזה פרצ'פ, שגרה עם בעלה בבית בו מתגוררת היום משפחת פאר, ברחוב הבנים.

גם הם התיישבו ברחוב הבנים, בבית קטן, עם חדר וחצי, אותו הרחיב יחזקאל לבד אט אט עם התרחבות המשפחה לאחר הולדת פלה ופסי.

מרים ויחזקאל הפנר בתל אביב
אוסף משפחת הפנר

הכרתי איש חם, שקט וחייכן, שקיבל על עצמו את הטיפול בנכדיו עם הרבה מאד אהבה ומסירות. העיניים הכחולות שלו קיבלו אותי בחביבות ובלבביות, תמיד נכון לספר את סיפור חייו, שלצערי התחלתי לרשום מאוחר מדי.

יחזקאל קוצץ בשר להכנת קציצות.
 "זה מתכון של אמא :
 שמים הרבה בצל, שום, פלפל, אחר כך
 בבישול יש הרבה רוטב ואפשר לאכול עם
 לחם טרי".

צילום: איריס מורג, יולי 2016.

מאבק ציבורי לשמירה על הצביון החופשי של הכפר

"ועד הפעולה לשמירה על צביון הכפר" הוקם בתגובה לפעולה של קומץ תושבים שהתאגדו בעמותה בשם עמותת "בית הכנסת רמות השבים", ופנו אל ראש המועצה האזורית בדרישה להקים ברמות השבים בית כנסת גדול ממדים המיועד לשרת מאות מתפללים, מעל ומעבר למספר המתפללים בפועל מקרב תושבי הכפר.

אנו מכבדים את חופש הפולחן והדת של כל אדם, אך מתנגדים בתוקף למימוש שאיפתה של העמותה ויוצאים למאבק ציבורי לסיכולה. בית הכנסת שברצון העמותה להקים עלול להפוך למרכז דתי אזורי ולפגוע באופן קשה בצביון רמות השבים כיישוב חופשי.

כצעד ראשון במאבק, חתמו עד כה מעל 500 תושבים על העצומה למטה. אם ברצונך להצטרף לתמיכה בעצומה או לקבל את העדכונים השוטפים שלנו, אנא שלח/י מייל לכתובת: ZivionHakfar@gmail.com

בשם ועד הפעולה לשמירה על צביון הכפר:
אוריאל פרידמן יוסי שוסמן

נוסח העצומה

לכבוד

1. ד"ר מוטי דלג'ו, ראש מועצה אזורית דרום השרון,
2. מר לואיס רוסו, יו"ר ועד מקומי רמות השבים,

אנו, תושבי רמות השבים החתומים מטה דורשים שלא לאשר תכניות להקמת בית כנסת ייעודי בממדים מונומנטליים, כפי שהוגשו לאישור המועצה האזורית על ידי חברי "עמותת בית הכנסת".

תכניות אלה מייצגות אך ורק את האינטרסים של מיעוט קטן וכוחני, שבאמצעות "עמותת בית הכנסת" מנסה לכפות את רצונו ולהקים ברמות השבים מרכז דתי אזורי. אנו מאמינים שהקמה של מרכז כזה תגרום לפגיעה קשה באופי החופשי והפלורליסטי של היישוב.

בית כנסת ייעודי צריך להיות מתוכנן, ממומן ומנוהל אך ורק על ידי הוועד המקומי, תוך הקפדה על שמירה על צביון היישוב. הקצאת שטח ייעודי לבית כנסת צריכה להיעשות באופן מושכל ותוך הקפדה על מנהל תקין, ולא במחטף.

אנו מתכוונים לפעול בכל האמצעים החוקיים האפשריים כדי לסכל את מימוש התכניות של "עמותת בית הכנסת".

בית כנסת ברחות השבים

א"ס ר"ס

בישיבתו מיום 2/11/16, הוועד קיבל את ההחלטה הבאה:

החלטה:

1. הוועד מקבל את החלטת ראש המועצה להקים בית כנסת ייעודי שאינו במתחם בית העם. מטרת בית הכנסת היא לשרת את כל תושבי רמות השבים. החלטה זו מתקבלת מתוך התחשבות בשינוי הרכב האוכלוסייה ועל מנת להחזיר את בית העם לניהול ועדת התרבות של הוועד גם בשבתות וחגים.
2. הוועד מתנגד לתכנית כפי שהוצגה במועצה ע"י עמותת בית הכנסת.
3. הוועד יקים צוות שיכלול בין חבריו נציגים של עמותת בית הכנסת. הצוות יקבע את המיקום ואת המאפיינים של המבנה ושל ניהול בית הכנסת.
4. ייעוד בית הכנסת הינו בראש וראשונה לשרת את תושבי רמות השבים. מבנה בית הכנסת יתוכנן כך שישתלב באופי היישוב והסביבה המידית. התכנון הסופי יובא בפני הוועד לאישור.

מה אומרת החלטה זו?

ראשית כל, אין בהחלטה זו פתיחת מו"מ לגבי גודל, אופי ומיקום בית כנסת. אלה ייקבעו בלעדית על ידי הוועד כנציג של כל תושבי היישוב. הוועד מסכים להקמת בית כנסת מחוץ לבית העם. דומני שההיגיון היה לשחרר את בית העם מתוך הכרה שבמוקדם או במאוחר יוקם בית כנסת. החשוב ביותר הוא שהוועד כנציגו של כל היישוב ישלוט בתהליך. שנית, בית כנסת יתוכנן לשרת את תושבי רמות השבים בלבד ולא קהילה אזורית. מה יקרה ביום כיפור וראש השנה? בקלות נעתיק את התפילה לבית העם.

איפה ימוקם בית הכנסת?

מוטי דלגיו הסכים להעמיד לצורך הנושא חלק מהמגרש מאחורי בית הוועד. שטח זה הינו בבעלות המועצה והוא השטח היחיד ביישוב המוגד כמסחרי. אבל חשוב להדגיש שאין החלטה סופית לגבי המיקום לעומת חלופות אחרות ביישוב.

טעות היא לראות בתהליך משא ומתן. אין זו יריד או שוק והעקרונות בהחלטה הן עמדתנו הסופית. הוועד מנסה להיות קשוב לכל אחד ובסוף התהליך יקבל החלטה. זה חודשים מספר שרבים מאתנו ובמיוחד אני משקיעים בנושא בית הכנסת תועפות אנרגיה ומפגשים (הייתי אומר שזה הופך להיות "העמונה" של הכפר) אנרגיה שיכלה ללכת למטרות אחרות לטובת כלל הכפר. אני מאמין שהפתרון המוצע הוא ניסיון אמיתי לפתור את הבעיה ולשמור על צביון הכפר.

בית הכנסת בהיילברון

חזק

מאחר ובעיתון זה עוסקים לאחרונה רבות בעניין בית הכנסת. לרוב בצורה לא הכי חיובית בלשון המעטה, חשבתי לשתף את קהל הקוראים בבתי כנסת שביקרתי בהם בחיי בארץ ובחו"ל. נושא אדריכלות ואמנות בתי הכנסת אהוב עלי וראיתי רבים מהם בארץ ומחוצה לה. אתחיל בבית כנסת שלא זכיתי לראותו אלא לעבור בסמוך למצבת זיכרון שהוקדשה לכבודו במקום שבו היה. בעת כהונתי במדינת וירטמברג שבדרום מערב גרמניה כמורה ללימודי יהדות במדינה, הגעתי כל שבוע לעיר זו בה חיו בעת שהותי בה מספר מועט של משפחות יהודיות ואת ילדיהם לימדתי על פי תכנית ממשלתית את הנדרש. חלק מהילדים אף דיברו עברית קלה.

לבית כנסת זה יש אף משמעות נוספת בחיי שכן האדריכל ארתור רייס ז"ל שתכנן את הבית בו אני גר כיום שאבי בנה בשנת 1940, הגיע מהיילברון. הכרתי אותו אישית שכן הוא היה נשיא ובעל התפילה בבית הכנסת מצריף קטן בשם "עדת השלום" של יוצאי גרמניה ברמתיים.

בית הכנסת אדיר הממדים בהיילברון נבנה בשלהי המאה התשע עשרה והיה בעל כיפת זהב מרשימה בדומה לבתי כנסת רבים שנבנו באותה תקופה. מעניין שבפנים בית הכנסת לא היו שום סממנים ועיטורים יהודיים. בליל הבדולח הוא נשרף ונהרס כליל כמו שאר בתי הכנסת בגרמניה. לאחר השואה נבנתה מצבת זיכרון ובכל שנה בליל ה- 9 לנובמבר מתקיימים אירוע זיכרון וטקס לזכר מאורע זה.

Eine lokalhistorische Dokumentation
Heilbronn 1993

עדכוני נוער נועה צדק, רכ"ר

שלום לכל תושבי הכפר,
חודש דצמבר עבר לו עם אירועים וחוויות נפלאות.

בתחילת החודש לקחנו את צוות הלול **למשחק כדורסל של הפועל ירושלים** באולם "ארנה" בירושלים. משחק זה היה בגדר הפתעה, הצוות לא ידע לאן הוא נוסע עד לרגע הגעתו לאולם עצמו. הנהלת הקבוצה נתנה לנו את כרטיסים בחינם. במהלך המשחק כרוז הקבוצה הכריז - "משפחת הפועל מארחת את צוות הנוער של רמות השבים שהגיע למשחק" (תודה להדס שגיא על ארגון ההודעה המשמחת).

ועדת הפעילים "קוממיות ושיא" ארגנה בתחילת החודש **הפנינג פתיחה בבית הספר היסודי "קוממיות" שבפרדס כץ**. בבית הספר הזה אנו מתנדבים מזה מספר שנים. כל פעם מחדש, צוות המורים והילדים מתרגשים לקראת בואנו. ועדת הפעילים ארגנה הפנינג חוויתי וכיפי. כלל צוות הלול הצטרף לפעילות, על מנת לעזור ולהנות מכמות ענקית של חיבוקים מהילדים החמודים והנרגשים.

באחד השבועות החודש יצאו שכבות י' וי"א לטיול שנתי ולמסע ישראלי, כך שצוות הלול נותר רק עם שכבת ט'. לאור כך, ביום שלישי של שבוע זה, **"התחפשו" הפעילים משכבה ט' למדריכים** וזכו להדריך בפעם הראשונה את חניכי הלול. הפעילים עמלו רבות על הכנת פעולות מעניינות ומהנות וניכר היה בשטח שהחניכים נהנו מאד.

בסוף השבוע של ה-12.17-16 התקיימה **השתלמות חורף** של תנועת הנוער בפנימיית הדסים. במסגרת ההשתלמות עבר צוות הלול הכשרה מקצועית כל אחד בהתאם לתפקידו בלול - מדריכים, פעילים, רכזי פעילים, רכזי שכבה ועוד.

החודש התקיימה **פעילות ראשונה לשכבת ג'**. פעילות זו מתרחשת אחת לחודש/ חודש וחצי ומטרתה להכניס את ילדי שכבה ג' אט-אט לפעילות הלול לקראת הצטרפותם המלאה בהגיעם לכיתה ד'.

ביום שלישי ה-20.12 נערך **אירוע חנוכה באחריות חניכי שכבת ח'**. אירוע זה היה בנושא "דיסני". זהו כבוד גדול שחניכים בכיתה ח' אחראים על אירוע בסדר גודל יישובי, הדורש עבודה רבה והמון אחריות. חניכי ח' עמדו באתגר בהצלחה יתרה וארגנו מסיבת חנוכה מושקעת ואיכותית. תודה לחניכי שכבת ח' ולתושבי הכפר הרבים שהגיעו למסיבה ונטלו חלק בפעילות קהילתית מקסימה זו. היה נפלא!

בחופשת חנוכה נצא ל**טיול** המיועד לכל חניכי השכבה הבוגרת של "האיחוד החקלאי". השנה הטיול יתקיים באזור המכתשים היפים בדרום הארץ.

בברכת שנה אזרחית טובה ומהנה

הזמנה להרצאה :

תרבות הפנאי של בני הנוער בדגש על התנהגויות מסוכנות

הזמנה אישית לכל הורי המתבגרים ברמות השבים להרצאה מרתקת,

שתועבר על ידי **אורי גרסי אילן**

במהלך ההרצאה תינתן לנו ההזדמנות להיכנס לעולם המסתורי והסבוך שנקרא
"תרבות הפנאי של בני הנוער בדגש על התנהגויות מסוכנות"
 (בדגש על תרבות האלכוהול הסמים והתנהגות מינית).
 במסגרת ההרצאה נשמע נתונים עדכניים ומבוססים "היישר מהפיצוצות".

במהלך ההרצאה נקבל טיפים כיצד לזהות התנהגויות מסוכנות,
 כיצד לשוחח עם בני נוער על הנושאים החשובים באמת
 ולמי פונים אם נקלענו למבוי סתום.

דואו נמנע סלנו לטור לדני הנוער שלנו!!

אין הורה שלא יצא מורוח מההרצאה!!

פנו יומנים : יום ראשון 29.01.2017 בשעה 20:30 בלול.

לפרטים נוספים : מרב כהן ברזילי 050-3547333

הבזקים מהעבר

חנוכיות בכפר

החנוכיות שעלו לרמות השבים עם המתיישבים הראשונים

החנוכייה הניצבת על אדן החלון, תלויה על הקיר או ממוקמת במרכז השולחן בימי חג החנוכה, משמשת בנוכחותה הפיסית כסמל העיקרי של החג וכתשמיש המצווה הבלעדי שלו.

לכבוד חג החנוכה, בחרתי להתמקד במנורות החנוכה, אותן אלה אשר עלו ארצה עם מתיישי רמות השבים - ליצירת תערוכה וירטואלית של חנוכיות, רובן ככולן מתוצרת גרמניה. לשם כך פנינו לבני הדור השני או צאצאיהם, ושאלנו אם יש ברשותם חנוכייה שעלתה עם ההורים או הסבים לארץ. מתוך קרוב ל- 40 פניות למשפחות ממייסדי הכפר אספנו תיעוד של כ- 15 חנוכיות, אשר את רובן אציג פה בהבזק.

מנורות החנוכה מהוות את אחד הנדבכים החשובים של מלאכת האמנות היהודית ולהן היסטוריה ארוכה בעולם התרבות החזותית היהודית מאז ימי קדם. במרוצת הדורות עיצוב המנורה לבש ופשט שלל צורות המביעות את רחשי ליבם של בני התקופה ומייצגות זרמים רבים באמנויות הדקורטיביות של החברות והתרבויות בקרבן התגוררו היהודים.

מנורות החנוכה מגרמניה, מאופיינות בכמה סוגי חומרים כמו כסף, פליז (שנחשב אף הוא למתכת יקרה יחסית)¹, בדיל או נחושת, והיו בעלות סגנונות מובהקים. דגם החנוכייה 'העומדת' היה הנפוץ ביותר, ויוצר לראשונה כחנוכייה ביתית (מלבד דגמי בתי הכנסת) בסוף המאה ה- 17, כנראה בפרנקפורט. כל החנוכיות המוצגות לפנינו הן מדגם זה, המכונה גם 'חנוכייה זקופה'. דגמים גדולים של חנוכיות כאלה רווחו בבתי הכנסת בארצות אירופה ונועדו לתת מענה למצוות הדלקת הנרות לעוברי אורח שהיו רחוקים מביתם בחג. חנוכיות אלה עוצבו בהשראת מנורת המקדש², ואלו שהוכנו מפליז ומורקו לקראת החג, זהרו בגוון דמוי זהב המזכיר את מנורת הזהב במקדש כמתואר במקרא: "ויעש את המנורה זהב טהור; מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה, גביעה כפתוריה ופריחיה ממנה היו...[...]" (שמות לז, יז- כב). (ראו חנוכיית משפחת קלימן). מן המנורות הזקופות לבתי הכנסת התפתחו חנוכיות כסף זקופות במימדים קטנים, אשר עוצבו אף הן ברוח מנורת המקדש, (ראו חנוכיית משפחת רהפלד). מנורות הכסף יוצרו ע"י אמנים בערים הגדולות כמו פרנקפורט, וסימלו אוכלוסיות אמידות. חנוכיות אלה יוצרו תחילה ע"י צורפים נוצרים, אומנים במלאכתם, מאחר וחל איסור על אמנים יהודיים להצטרף לגילדות הזהב והכסף בגרמניה ואיסור היה להם להיות מועסקים בגילדות או להתחרות בהן. החנוכיות הראשונות, על אף הנאמר, היו חנוכיות שיוצרו ע"י יהודים אך הן לא נשאו כל ציון או חותמת. על אף שהאמנים הנוצריים היו צריכים להעתיק את הדגמים ממנורות קיימות, נראה שלעיתים השתרבו לחנוכיות עיטורים שאינם אופייניים לדת היהודית. את

¹ בייצור כלי הפליז בד"כ לא הקפידו על חתימת בית היוצר כפי שהיה נהוג בתעשיית כלי הכסף.

² חנוכיות מקהילות שונות ברחבי העולם לא עוצבו בד"כ בדמות מנורת שבעת הקנים שעמדה בבית המקדש (שאת תיאורה המילולי ניתן למצוא בספר שמות ותיאורה החזותי מופיע על קשת טיטוס ברומא), ובאוספי חנוכיות שונים כמו למשל במוזיאון ישראל או אוסף זכאי שהוצג במוזיאון נחום גוטמן בתל אביב, מופיע דגם זה כחלק קטן מאד מהאוסף.

מנורות הפליז התחילו לייצר בגרמניה באמצע המאה ה-18³, והן הפכו לפופולאריות ביותר. חנוכיות הבדיל היו נדירות יותר, ובד"כ הופיעו ללא חתימת היצרן (ראו חנוכיות משפחת גבריאלי)⁴. חנוכיות נחושת יוצרו בעיקר בדגם של מנורה זקופה והיו תחילה בשימוש בעיקר בבתי הכנסת, חנוכיות ביתיות מנחושת התחילו לייצר רק בסוף המאה ה-19 – תחילת המאה ה-20 (ראו חנוכיות משפחת מוסבכר). מלבד חומר הגלם ממנו יוצרו החנוכיות בגרמניה ניתן לציין מאפיין נוסף, שהופיע בתחילה בעיקר בחנוכיות הגרמניות בבתי הכנסת ואחר כך גם בחנוכיות הביתיות. היה זה קביעתם של פינים חדים בתוך בתי המנורה, לתוכם החדירו את הנרות לייצובם, (ראו חנוכיות משפחת מרוז וקיבה בחנוכייה זו הפינים קטנים יותר וקשה להבחין בהם בתמונה)).

על כמה מן החנוכיות ניתן למצוא סמלים לאומיים כמו עיטור מגן דוד שהפך לסימן היכר יהודי החל מן המאה ה-19, כאשר התנועה הציונית השתמשה בו כסמל המייצג את התנועה הלאומית של העם היהודי⁵. (ראו חנוכיות של הימן, מוסבכר, נבל / פוביצר ורהפלד). עיטור אופייני נוסף הוא הלפיד המעלה על נס את ניצחון מרד החשמונאים, הנמצא במרכז החנוכייה (ראו חנוכיות משפחת אהרונהיים).

חנוכיות אשר נוצרו בגרמניה הינן מגוונות ובעלות סגנונות נוספים, ההבדל מתמקד באותן חנוכיות שהוצגו בפנינו בלבד, ומהן ערכתי את התערוכה שלהלן.

תודה לכל התושבים שנענו לפנייתנו ושלחו לנו תמונת חנוכיה מבית הוריהם או סביהם. תודה ל:
משפחת אביסדריס (צאצאי הימן), משפחת אהרונהיים, רפי אילת (בן רהפלד), משפחת גבע (צאצאי קיבה), משפחת דמבו, חנה וינטר (לבית ארנסט מוסבכר), משפחת ישר (צאצאי תאודור מוסבכר), נעמי לויטה (בת מוזס), משפחת מרוז, משפחת נבל, משפחת סוקול (צאצאי גבריאלי), עפרה קשוב (נכדת פוביצר), משפחת שוב (צאצאי דמבו), משפחת שירן (צאצאי קלימן).

מקורות:

נרקיס מ., מנורת החנוכה, הוצאת בית הנכות הלאומי בצלאל, ירושלים, 1939.
 צבר ש., היסטוריה ואידאולוגיה במנורת החנוכה – מהעת העתיקה למדינת ישראל, "חנוכייה יי ישר", חנוכיות ישראליות מהעשורים הראשונים למדינה, אוסף זאב זליג, כפר סבא, 2014.

בהרוזי ברעוז נ., חנוכיה לי ישר, אוסף החנוכיות של דרורה ופנחס זכאי, מוזיאון נחום גוטמן, תל אביב, 2015.

שטוראם.נט – כל חב"ד יודעת

<http://www.shturem.net/index.php?section=news&id=84353>

Braunstein S. L., Five centuries of Hanukkah lamps from the Jewish museum, The Jewish museum, New York, 2004.

³ בתקופה זו יוצרו חפצים רבים נוספים שהיו בשימוש האוכלוסייה בגרמניה, ייצור שירד מגדולתו עם כניסת הזכויות והקרמיקה לשימוש היומיומי.

⁴ ייצור כלי בדיל היה המצאה מקורית של גרמניה, וממנה הופץ לשאר ארצות אירופה במאה ה-17. ייצור כלי בדיל הופסק כמעט לחלוטין בסוף המאה ה-19.

⁵ גם בתקופה שלפני אימוצו בידי התנועה הציונית, הופיע הסמל בחפצים יהודים בעיקר לשם הגנה.

תצוגת החנוכיות

חנוכיית משפחת קלימן

החנוכייה עשויה פליז, מקורה מברלין.
 גובהה: 23.5 ס"מ, רוחבה: 28 ס"מ.
 מוט השמש ניתן להסרה.
 צילום: אסנת שירן.

מפי אסנת שירן:

החנוכייה עלתה לארץ ישראל בשנת 1933. היא הייתה מוצבת בבית סבי וסבתי בחדר ששימש כחדר המשפחה, מעל המדף העליון של כוננית הספרים הגדולה, עליה ניצבו גם כלי לאתרוג וקופסת בשמים להבדלה בצאת השבת. כלי הקודש האלה נמצאו אצלם למרות שהיו חילונים לגמרי, כנראה ירושה מדורות קודמים. החנוכייה הועברה למשפחת יוסף קלימן ז"ל.

חנוכיית משפחת ארנסט מוסבכר

החנוכייה עשויה נחושת, מקורה מפרנקפורט.
 גובהה: 16 ס"מ, רוחבה: 18.5 ס"מ.
 צילום: גבי מורג.

הערה: חנוכייה דומה נמצאת אצל תמי ישר, מבית משפחת תאודור מוסבכר.

מפי חנה וינטר:

בחג החנוכה אני ואחי קרל הדלקנו חנוכייה עם דטה, המטפלת הנוצרית, למרות שלא הבינה לשם מה. נהגנו גם לשחק בסביבון ולאכול בוטנים שהיו חלק חשוב במשחק הסביבון. החנוכייה עלתה עם המשפחה בשנת 1936.

חנוכיית משפחת גבראל

החנוכייה עשויה בדיל, מקורה בברלין.
 גובהה: 15 ס"מ.
 צילום: איריס מורג

מפי יוטה סוקול:

החנוכייה הגיעה לארץ בשנת 1933, המשפחה התיישבה קודם בבנימינה, לרמות השבים הגיעה בשנת 1950. החנוכייה מחייבת שימוש בנרות דקים במיוחד, שגם הם לא נכנסים למקומם על הכן ויש להדביקם במקום.

חנוכיית משפחת נבל

החנוכייה עשויה פליז.
 צילום: איריס מורג
 הערה: חנוכייה זאת קיימת גם אצל עפרה קשוב,
 מבית ארנה וברונו פוביצר, הובאה מברסלאו בשנת
 1933. (נכדת משפחת פוביצר)

מפי משה נבל:

את החנוכייה קיבלתי כשנולדתי,
 החנוכייה הגיעה לישראל בשנת 1936.
 בחנוכה היו מתכנסים כולם אצל אמא שלי להדלקת
 החנוכייה.
 ארוחת הערב הייתה סלט תפוחי אדמה ונקניקיות,
 סוכריות, עוגות. בני הדודים מעין צורים היו מביאים
 את החנוכיות שלהם, הייתה התלהבות, היו משחקים
 על גרשים.
 הדוד הכין כסף קטן למשחקים והילדים יכלו להשאיר
 את הכסף אצלם.

חנוכיית משפחת אהרונהיים

החנוכייה עשויה מברונזה (ארד) מקורה מקניגסברג.
 השמש ניתן לניתוק עם התושבת.
 צילום: תמי ישר

מפי מיכאל אהרונהיים:

החנוכייה נרכשה ע"י הורי יהודית וגיאורג אהרונהיים
 בשנת 1930 סמוך להולדת, ועלתה לארץ יחד עם
 המשפחה בשנת 1933. לרמות השבים הגיעה ב-
 1934.
 המשפחה הגרעינית הדליקה אותה בגרמניה ובארץ
 ממשיכים מיכאל ואלזי להדליקה עם כל הצאצאים.

חנוכיית משפחת דמבו

החנוכייה עשויה ברזל, מקורה משטטין (Sttetin).
 גובהה: 48 ס"מ, רוחבה: 58 ס"מ.
 צילום: איריס מורג

מפי עיניה שוב וניר דמבו:

את החנוכייה קיבלו הוריה של מריאנה לבית אהרונהיים ליום נישואיהם בשנת 1918 (בערך). החנוכייה הגיעה לישראל בשנת 1938, והועברה למריאנה לאחר מות אמה. החנוכייה הייתה בנויה מ-11 חלקים. לאחר מותה של מריאנה, החליטו חמשת ילדי המשפחה לשכפלה בבית יציקה "כדי שכולנו נזכה בזיורה".

חנוכיית משפחת קיבה

החנוכייה עשויה פליז, מקורה בברלין.
 גובהה: 16 ס"מ.
 צילום: איריס מורג

מפי ציפי גבע:

החנוכייה הייתה שייכת לאח של אדית לבית גולובר, שנפטר בגיל 15 משפעת ודלקת ריאות עוד בגרמניה. להדלקת הנרות יש להשתמש בנרות דקים במיוחד.

חנוכיית משפחת קיבה

החנוכייה עשויה כסף, מקורה בברלין.
 גובהה: 29 ס"מ.
 צילום: איריס מורג

מפי ציפי גבע:

החנוכייה מבית משפחתה של אדית, לבית גולובר, ועלתה לארץ עם אדית קורט ומאיר בן ה-3, בשנת 1933. החנוכייה הייתה איתי בכיתה כל שנה להדלקת נרות, בבית ספר מגד ברעננה.

חנוכיית משפחת מרוז

חנוכיית כסף.

צילום: גבי מורג

מפי מיכאל מרוז:

"החנוכייה מקורה מברסלאו, מהמחצית השנייה של המאה ה-19, והייתה שייכת לבית סבי וסבתי מצד אמי. החנוכייה עלתה לארץ עם המשפחה בשנת 1933."

חנוכיית משפחת רהפלד

החנוכייה עשויה כסף, מקורה מברלין.

גובהה: 20 ס"מ.

צילום: גבי מורג.

מפי רפי אילת (רהפלד):

החנוכייה הייתה מבית אמא, משפחת קורניקר - מברלין.

היא הגיעה לישראל בשנת 1933, עם ההורים היינס ולולה רהפלד.

חנוכיית משפחת הימן

החנוכייה עשויה כסף, מקורה מפלאון (Plauen).

צילום: גבי מורג

מפי הדס אביסדריס:

יהושע קיבל את החנוכייה כמתנת בר מצווה. החנוכייה הגיעה לארץ עם מעט החפצים שהביא מגרמניה כשעלה ארצה.

פְּתִיחָה בְּשָׁחוֹר. הַלֶּבֶן מְנַצֵּחַ.

זך גהר

הפֹּל הַתְּחִיל מוֹל הַמְּרָאָה

הֵן צָצוּ לֹלֵא הַתְּרָאָה

אַחַר כֵּךְ הוֹפִיעַ הַגְּרוּד

גַּם הַפְּחָתָה בַּהֶקְשָׁבָה

אָמְרוּ לִי לְהַפְטֹר מִהַסִּיגְרִיּוֹת

אוֹ לְהַתְּחִיל לְהַתְּאָמֵן.

הַתְּחִלְתִּי לִלְכֹּת לֹלֵא הַפְּסָקָה ,

אִז הַתְּחִילוּ כְּאֲבֵי הַבִּירְכִים ,

גַּם הַצֶּעַר ,

הַתְּלַתְלִים שָׁטוּ עַל רֹצֶפֶת הָאִמְבִּטָּיָה.

הַפְּכָתִי לְבִדִּיחָה מִהֶלְכֶּת.

בְּמִקְבִּיל ,נִפְתַּח לִי סִנִּיף שֶׁל הַתְּחַת ,בְּפִדְחַת.

הַשְּׁעָרוֹת הַלְּבָנוֹת שֶׁעָבְרוּ לְמִרְכָּז הַבָּמָה ,

סָעְרוּ לַחֲגִיגָה מְנַצַּחַת.

וְעַם מִשְׁקָפֵי הַחוּטָם נִרְאִיתִי ' מְבַגֵּר '.

הֵן הַלְּבִישׁוֹ אוֹתִי בִּלְבָן .

הֵן לֹא בִקְשׁוּ מִמֶּנִּי רְשׁוֹת .

זֶהוּ ,הַחֲלָטָתִי ,

אַפְטֹר מִהַמְּרָאָה.

ילדי המינארכיסטים

מיכאל רושניץ

המינארכיזם הוא פילוסופיה פוליטית הדוגלת בצמצום מרבי של הממשל והרחבה מרבית של חופש הפרט בכל נושא אפשרי.

[המינארכיסטים](#) נבדלים אלה מאלה במידת הצמצום שהם דורשים מן הממשל, כאשר הקיצוניים שבהם דורשים את הצטמצמותו עד למצב של "[מדינת שומר הלילה](#)" כמו משטרה, בתי כלא וצבא, בשעה שאחרים מוכנים לתת למדינה סמכויות נוספות.

המונח מאד גמיש בהגדרתו וייתכנו גם אנשים שמגדירים את עצמם כמינארכיסטים ובכל זאת חושבים שעל המדינה להחזיק סמכויות אפילו בתחומי החינוך והבריאות.

אישית, אינני רואה כל ייחוד במינארכיסטים "מרחיבים" אלה (שמעולם לא נתקלתי בשכמותם) והדיון כאן לא יתייחס אליהם.

העניין שלי במינארכיזם התעורר לאחר שפעמים רבות נתקלתי (בפייסבוק) בהתנגדות של מינארכיסטים לדרישתי לאכוף חינוך חובה שמנחיל לילדים ערכים של חשיבה רציונאלית, מדע ודמוקרטיה.

טענתם הייתה שאין למדינה כל זכות להתערב בהחלטת ההורים על אופן חינוך ילדיהם ולמרות שהם עצמם דוגלים, כמוני, בהנחלת הערכים הנ"ל, זכותם של הדתיים לבחור להנחיל לילדיהם את הערכים שנראים להם.

ניהלתי עם רבים מהם ויכוחים מתישים שבהם ניסיתי (ולטעמי הצלחתי) לקעקע חלק גדול מדרישותיהם להקטנת הממשלה.

שאלתי אותם, למשל, איך הם חושבים שימומן הצבא ללא מיסים ואיך יאספו המיסים ללא מנגנון גביית מיסים אבל מכיוון שהנושא העיקרי היה חינוך הילדים, התנקזו רוב הדיונים אליו.

התייחסות לא רצינית לקיומם של ילדים הוא אכן הבאג המרכזי בכל התיאוריה המינארכיסטית.

תיאוריה זו דוגלת בחופש מרבי של הפרט אבל מתעלמת מן העובדה שילדים אינם מבוגרים קטנים שיכולים לעמוד על זכויותיהם או אפילו לדעת מהן.

בניסיונותיי לשכנע את המינארכיסטים עמם התווכחתי בכך [שאי מתן חינוך המאפשר השתלבות בחברה ובכלכלה הוא סוג של התעללות בחסרי ישע](#) הם תמיד ענו לי שבעיניהם רק פגיעה פיזית יכולה להיחשב להתעללות ורק מפניה על המדינה להגן על הילדים.

כשהסברתי להם שאין בעולם דבר שאינו פיזי והחינוך הוא למעשה מניפולציה פיזית של המוח (המתבצעת בדרכים פיזיקאליות שמנצלות פוטונים וגלי קול כדי להביא לחושים קלט שבסופו של דבר ישפיע על מבנה המוח) הם החליטו בדרך כלל שמכיוון שהמציאות אינה תואמת את התיאוריה שלהם – המציאות היא זו שטועה וחינוך אינו דבר פיזי.

התגובה שבסופו של דבר הותירה את אחרון המתווכחים חסר מענה היא זו:

"אם מחנכים את האדם שזכותו ואולי אף חובתו לפגוע באחרים – זה לגיטימי בעיניך? האם כשמקלחים תינוק והוא בוכה בזמן המקלחת – זה נחשב אצלך לפגיעה פיזית?"

אינני בוחן כליות ולב אבל להערכתי, הייתה זו השאלה הראשונה שהשתיקה אותו.
גורל הילדים לא הטריד אותו אבל מה שכן הטריד אותו הייתה ההבנה שגם הוא עלול להיפגע מחינוך
לקוי של ילדיהם של אחרים.
מסופקני אם הבין שזה בדיוק מה שקורה לו גם כיום, כאשר הוא מחויב לשלם מיסים בגלל שילדי
החרדים חונכו לא לעבוד ומשרת יותר בצבא בגלל שהחרדים חונכו לא לשרת בצבא.
ילדים אינם מבוגרים קטנים אבל יש מבוגרים שהם ילדים מגודלים.

נופי רמות השבים

צד ג'הר

לפך דרחוד הדחוליס

למי שטרם הצטרף !!!

אפשר ומומלץ לקבל את עדכוני הוועד באופן מיידי לטלפון הנייד
באמצעות אפליקציית נוטיפאיה. כל שעליכם לעשות הוא:

1. להוריד את האפליקציה למכשיר האייפון או האנדרואיד שלכם ולהתקינה.
2. לסרוק באמצעות נוטיפאיה את הקוד הבא או ללחוץ בטלפון על קישור זה:

